

Status Club Pirita
AEROBIKA • SPINNING • JÕUSAAL
SOLAARIUM • MASSAAŽ

Sel sügisel: reedel-laupäeval
UUTE LIIKMETE PÄEV!
Septembris saavad kõik uued liikujad
kuu aega tasuta treeninguid!

Status Club
Status Club Pirita, Pirita Rannahoone.
Merivälja tee 5, tel 630 0940
www.statusclub.ee

Septembris Tallinna Botaanikaaias

Sügisromantika roosiaias
(kuupäev täpsustamisel)
Toimuvad ekskursioonid ja valitakse kauneim sügisene roos.

Seened, samblad, samblikud
(kuupäev täpsustamisel)

Näitusel tutvustatakse Eestis kasvavaid söödavaid, mittesöödavaid ja ka mürgiseeni. Saab tutvuda ka mõne söögiseene kasvatamis- moodustega ja -võimalustega. Eestis levinumad samblikud ja samblad on eksponeeritud püsinäitusel palmimaja kõrval.

Sügisvärvid arboreetumis
26. - 28. september toimuvate teemapäevade raames saab ülevaate haljastuse sügisest aspektist botaanikaaias territooriumil. Tutvuda saab erinevate puu- ja põõsaliikide viljadega ning näha, missuguseid värvusemuutusi toob sügise saabumine puittaimede lehestikule.

LAHTI: Palmimaja ja teised kasvuhooned: T - P kl. 11 - 16
Näituste ja temaatiliste päevade ajal: T - P kl. 11 - 19

Avamaakollektsioonid: T - P kl. 11 - 19

Üldinfot tel: 6 062 666; kodulehelt: www.tba.ee

Jõgi sai puhtaks

Augusti lõpunädalal puhastati prahist Pirita jõge. Lükati sillast Pirita sillani, kõik jõe harud ja -sopid ning kõrkjapuhmad kaasa arvatud kammiti läbi – tulemuseks on 6 900 liitri jäätmete võrra puhtam.

Suurema osa prügikottide sisust moodustasid plasttaara, sipsi- pakid ja kilekotid. 150liitri-seid kotte kogunes viimaks 46. Paadiga jõel aerutades kulus kahel

Kaja Laanmäe

Soe suvi oli Eestimaal veel algamata, kui Merivälja kooli lapsed koos õpetajatega Krimmi poole teele asusid, eesmärgiks "Keelelaager Beregovojes" ja sealsetele eestlaste järeלטulijatele eesti keelt, kombeid, mängu ja meie praegust elu tutvustada-õpetada.

Meie teekond kulges lennukiga Kiievisse ja seal rongiga 17 tundi Simferopolisse. Kiievis liitusid meiega veel 5 ukraina last koos saatjaga, kes kõik peresidemete kaudu eestlastega seotud.

Simferopol võttis meid vastu 43 soojakraadiga. Õnneks oli meie vastuvõtja, Beregovojee Eesti Seltsi esinaine Inna Torbek meile bussiga vastu tulnud ja meid ootas 54 kilomeetri kaugusel sihtpunkt. Beregovojee küla asub Musta mere

vajus vesipüks laiali ja selge päevitamise ilm tuli tagasi. Öhtul kuulsime, et paanika ei olevat olnudki asjata, meie ainult ei osanud oma lihtsameelsuses midagi karta.

Talvel elatakse Beregovojes suvitajatelt teenitud rahast. Seetõttu on enamus maju kohandatud üüriliste vastuvõtuks. Meid, 30 inimest, majutati kahte peresse, 3-4 kaupa tubadesse. Peakorteriks sai Inna Torbeku maja, kus me ka süüa tegime ja ka õppetunde läbi viisime. Söögiga meil probleeme ei olnud, sest meil oli kaasas kooli kokk Marika. Toiduaineid töime kohalikust poest. Kui mõnda toiduainet, nagu mune, jogurtit, leiba jne oli poes vähe, siis sai seda järgmiseks päevaks ette tellida.

Me ei jõudnud ära imestada neid toredaid lapsi, kes meiega

Merivälja kooli lapsed Sevastopoli linna väravate juures

läänerrannikul. Rand on seal kitsas ja kiviklibune, aga merepõhi võrdlemisi laugjas ja liivane - nii ei pidanud me heade ujumisostustega reisiseltskonna pärast sugugi muretsema. Kallas on kõrge ja punasest liivakivist, mistõttu on ka meri tavaliselt sogane. Pidevalt lainetav meri meeldis meie lastele eriti ja kõige rohkem "banaanisõit", mille peale kulusid ka laste viimased grivnad. Ühel päeval nägime vesipüksi.

Märkasime, et rahvas hakkas rannast jooksu panema, kuid ei osanud sellele suuremat tähelepanu pöörata. Lapsed kogunesid täiskasvanute lähedusse ja nii me seal rannas siis istusime, filmisime ja pildistasime. Peagi

kaasas olid! Neid võis usaldada, nad ei virisenud, olid sõbralikud ja abivalmid. Küsimusele, mida nad homme süüa tahavad, vastati: "Tehke, mida tahate, me sööme ikka". Laagri viimasel päeval tuli välja, et laste lemmiktoit oli olnud shashlõkk!

Ühel öhtul esinesime kohalikus klubis! Laulsime kõik enda arvates ilusasti, kõvasti ja õigesti ning saime kingituseks oma vapruse eest suure tordi.

Käisime ka Krimmi poolsaarega tutvumas. Sõitsime köisraudteega Ai-Petri mäele, kus sattusime vihmapilve sisse. Sevastopoli käisime vaatamas delfiinide ja merelõvide esinemist ja uurisime akvaariumis Musta

Mustamere kiviklibune rand

mere elanikke. Põnev oli Krimmi sõja panoraam. Jaltas oli samuti huvitav, kuigi 12kraadine merevesi oli ka põhjamaalastele liiga külm. Kaatriga sõitsime mööda lõunarannikut Alupkasse, mööda Pääsukese pesast ja Vorontsovi lossist mille külastamise jätsime järgmiseks suveks. Eksootiline oli Bahtshisarai khaani lossi külastus ja koobaslinna Tshufut-Kale'ni ronimine. Omamoodi huvitav oli matk Suurde Kanjonisse, kus soovijad võisid ujuda jääkülmas nooreks-tegevas allikavees. See vist väga kiiresti ei mõju, sest koju tagasi tulime õnneks sama vanade lastega, kui sinna läksime!

Beregovojee oli esimene eestlaste asundus Krimmis. Väljarändajad jõudsid sinna 1. novembril 1861. Kaks aastat tagasi pühitsetigi asumi 140. aastapäeva, millest ka meie kultuuriinimesed osa võtsid. Selle aasta 16. augustil tähistas Krasnodarka, mis asub Beregovojest 150 km kaugusel, 140. juubelit. Väljanägemine oli meie "kodukülast" täiesti erinev. Kui Beregovojes on kõik tehtud selleks, et võimalikult palju suvitajaid vastu võtta ja majad asuvad tihedalt üksteise kõrval, siis keset kuiva steppi asuvas Krasnodarkas käib külalisi harva. President Rüütel koos oma saatjaskonnaga käis seal elmise aasta novembris ja seda meenusid kõik elanikud uhkusega. Majad asuvad külas üksteisest eemal ja nende vahel on suured rohulapid, mis kuumuse ja pideva veepuuduse tagajärjel on kollaseks kuivanud. Inimesed on aga külalislahkemad ja suhtlemis-

altimad. Eriti meeldis neile suhelda eesti keeles - seal elas ja töötas eelmisel aastal eesti keele õpetaja Merge Simmul. Tänu temale on Aleksandrovka koolis hästi sisustatud eesti keele kabinet, mida meid samuti vaatama viidi. Muide, see kool oli uhke oma otsuse ülestõlgisest peab kõigil lastel olema ühtne koolivorm! Poistelt nõutakse ülikonna kandmist ja tüdrukud võivad pikkade pükstega käia ainult külmade ilmadega!

Lõunas söime palju puuvilju. Ämbritais mureleid maksis 9 grivnat (umbes 25 krooni). Aprikoosi kilo oli 4 krooni ja arbuusi kilo 3 krooni. Tomatid maksid 5 krooni. Kolmekäigulise lõuna võid saada 22 krooni eest. Sissepääsupiletid olid keskmiselt 15 krooni. Kokkuvõttes oli kohapealne elu meie jaoks odav. Kallis on ainult sinna saamine.

Hoolimata väikestest ebamugavustest, millega on võimalik harjuda, oli 17. juuli hommikul Krimmist lahkudes 24 inimesel kindel teadmine, et järgmisel aastal on meie grupi suuruseks juba 48. Meie sõit sai teoks tänu Hasartmängumaksunõukogule, Tallinna Spordi- ja Noorsooametile, AS Tampele ja linnaosa elanikule Jüri Sehovtsovile. Suur, suur tänu neile kõigile!

Merivälja kool kogub elanikelt mittevajalikke, kasutatud, kuid töötavaid kodumasinaid, et neid Beregovojee eestlastele saata. Samuti võime saata ka veel korralikku mööblit. Ootame Teie annetusi! 056 46 76 67 või 6 232 576

